

ПОКЛОНЯЄМОСЯ ТОБІ, ВЛАДИКО!

Відтоді, коли Довгошівську одинадцятирічку очолив Євген Братасюк, тут безперервно розмотується клубок добрих і славних справ. У значній мірі Євген Дмитрович успішно оперує «апендикси», які йому залишив у спадок час-руйнівник. Скажімо, три роки тому у навчальному закладі дали друге дихання спортивній залі, де прогнила підлога та інші дефекти природно-температурного походження призвели до руйнації приміщення. У пошуках шляхів вирішення цього шкільного клопоту випробували чимало варіантів його розв'язання і, врешті, довгошівці виграли грант комітету виборців України, де на кошти цієї громадської організації, за підтримки фондів ім. Стефана Баторія (Польща) та USAID (США), місцевої громади і районної влади відремонтували спортивну споруду.

Згодом довгошівці знову виграли грант. Цього разу на кошти фундації князів Острозьких відремонтували у загальноосвітній школі каналізацію. Довелось енергійно покрутитися Євгену Братасюку, щоправда, не у статусі директора, а депутата районної ради, і під час газифікації навчального закладу. Зачасти у кабінетах керівників влади різного рівня йому доводилося бувати частіше, ніж у власній оселі, але добра справа увінчалася успіхом.

Втім, загальношкільних проблем завжди вистачало. Найгостріша з них – руйнація актового зали. Причини такого стану ті, що колись і в спортзалі. Цього разу Євген Братасюк звернувся за підтримкою до архієпископа Вишгородського, настоятеля Києво-Печерської Свято-Успенської Лаври УПЦ владика Павла Лебеда, уродженця села Борбин і випускника Довгошівської середньої школи 1978 року. Той залюбки погодився допомогти землякам і виділити на цю справу 30 тисяч гривень. Згодом передав ще 10 тисяч гривень благодійної допомоги, так би мовити, на естетичне оформлення вестибюлю одинадцятирічки. До речі, примагнічують владика Павла до ріднокраю велика і дружна родина, милі серцю терени, де плекав дитячі та юнацькі мрії, щире прагнення підтримати земляків у добрих справах. Скажімо, будівництво газової перемички Борбин-Довгошії, дороги від Борбинського повороту до Острожця не обійшлося без його ділового і духовного сприяння. Тож не дивно, що люди віддячують шанованому землякові сердечністю, незмірною любов'ю та пошаною його святості. До благодійного внеску владика долучилася районна влада і, як результат, – ділові довгошівці усе довели до ладу, а в останню суботу цього річного весни зустрічали владика Павла, голів районної ради і райдержадміністрації Валерія Шинкара і Володимира Кислюка, начальника відділу освіти РДА Тамару Доманську, начальника обласного управління охорони здоров'я Віктора Ковальова та інших шанованих гостей, аби потішити їх зробленим. Відверто кажучи, відтепер до ошатної актового зали у Довгошівській ЗОШ І-ІІІ ступенів «дотягує» лишень зала у районному центрі дозвілля. Мабуть, і на Рівненщині знайдеться таких небагато.

Владика Павло освятив відреставроване приміщення і виконав ще одну приємну і водночас зворушливу місію: від імені блаженнішого митрополита Київського і всієї України Володимира Сабодана за увагу до церковних справ ордени Української Православної Церкви вручив директору Євгену Братасюку, восьми діючим учителям, учительці-пенсіонерці Ользі Грсі, бібліотекарю публічно-шкільної бібліотеки Інні Мельничук та пенсіонеру Олександрю Гордієвичу – колишньому голові місцевого колгоспу, із благословення якого на кошти господарства була збудована триповерхова красуня-школа. До речі, директор Довгошівської середньої школи у 1983-1986 роках, а нині голова районної ради Валерій Шинкар разом із Олександром Єфремовичем виношували плани зведення цієї споруди, а нелегка ноша реалізації цих задумів випала на освітянську долю Василя Григора – директора школи у 1986-1999 роках.

Вітав довгошівську громаду голова райдержадміністрації Володимир Кислюк. Він подякував усім, хто долучився до славної справи, нагородив директора навчального закладу і його шкільну команду ширими компліментами, подарував школі від районної влади телевізор і DVD-плеєр, а педагогіці знають, як і де використовувати новітні засоби навчання і виховання. Запам'яталася відвертість Володимира Олексійовича, адресована Євгену Братасюку:

«... повірте, коли він заходить у кабінет, то мимоволі хочеться встати із-за поваги до нього. Бо Євген Дмитрович, як кажуть, крізь терни днів нинішніх проливає яскраві промені оптимізму, а у світлі цих променів тепліє на душі у сотень вихованців одинадцятирічки, їх батьків та односельців. Тепле поздоровлення довгошівцям виголосив і колишній директор школи Василь Живко.

Долучилися до урочистості й аматори сцени навчального закладу. Причому, поряд зі школярами вокальні та хореографічні таланти у вщерть наповненій односельцями оновленій актовій залі демонстрували і вчителі. Очевидно, така тісна сув'язь – запорука майбутніх успіхів довгошівців...

Віталій ТРАСЬЮК.
На фото: під час урочистості.